

Дзітлярыйцы і Мастацтва

ОРГАН МІНІСТЭРСТВА КУЛЬТУРЫ І ПРАУЛЕННЯ САЮЗА ПІСЬМЕНІКАЎ БССР

Год выд. 32-1
№ 39 (1780)
14 мая 1963 г.
Аўторак
Цана 4 кап.

У гэтым нумары ПРАЦЯГ РАЗМОВЫ АБ НАДЗЭННЫХ ПРАБЛЕМАХ РАЗВІЦЦА ЛІТАРАТУРЫ • НАСТАЎНІКІ ПРАПАНОУЮЦЬ • НАТАТКІ ПРА БЕЛАРУСКІ РАМАНС • НАВІНЫ МАСТАЦТВА

«АЛЕСЯ», І. ФЯЦЫСАУ. (Брэст).

Гэтае невядомае паведамленне я пачуў на радзё ў адзін з апошніх сакавіцкіх дзён. Ішла гаворка пра тое, што ў калгас Імя ХХІІ з'езда КПСС на Гомельшчыне адбудзецца пробы выезд у поле. Наўрад ці ў яго-небудзь са слухачоў гэтага, зусім не такая ўжо вялікая падзея засталася ў памяці, бо нічога новага тут няма: у нас стала традыцыяй перад слябой правараць, ці ўсё падрыхтавана да веснавага паходу за ўраджай.

Калі чатырох тысяч тэмных кніг. Імі карыстаюцца звыш тры тысяч калгаснікаў. Да канца палова работ кніжным фонд перасовак будзе абноўлена.

ФЕСТИВАЛЬ КІНАФІЛЬМАЎ
Фестиваль храніцельна-дакументальных сельскагаспадарчых фільмаў праходзіць у Кіраўскім раёне. На 47 кінафестывальных прадэманстрацыях ужо 148 фільмаў. Іх прагледзена каля 10 тысяч калгаснікаў.

НА МЯСЦОВЫМ МАТЭРЫЯЛЕ
«Веснавога слябе — вялікую дарогу» — так называецца праграма канцэрта, якую склаў член айтырыгады Шаршаўшчынскага Дома культуры Міёрскага раёна.

АРТЫСТЫ— ПРАЦАЎНІКАМ ПАЛЁУ
Брэсцкі абласны драматычны тэатр імя ЛКСМБ — часты гоасць у працяжнай палёу. Гэты калектыў можа сустрацца ў Дамах культуры калгасаў і саўгасаў у раённых цэнтрах.

СТО ПЕРАСОУНЫХ БІБЛІЯТЭЧКА
Ад вёскі Грыневічы да раённага цэнтру Пружаны не блізка. Ды ішч асабліва цяпер, калі часу ў калгаснікаў не так багата. А ў вёсцы многа ашараў мастацкай літаратуры.

ПРЫСВОЕНЫ ГАНАРОВЫЯ ЗВАННІ
За заслугі ў развіцці музычнага мастацтва Праэдыум Вярхоўнага Савета БССР прысвоіў ганаровае званне заслужанага дзеяча мастацтва Беларускай ССР: Абельвічу Льву Маісеевічу — кампазітару, Вагнеру Генрыку Матусявічу — кампазітару, Камінскаму Дзмітрыю Раманавічу — кампазітару, Семьянку Юрыю Уладзіміравічу — кампазітару.

Газетычная ПАВЕРКА

Буданя ЛОСЬ **Анатоль ВЯРЦІНСКІ**
ПАД СОНЦАМ, ПАД ШУМЛІВЫМІ ВЯТРАМІ
Ад таго, як глянулі на цабе;
Ад карціны, што вісіць на сцяне;
Ад чужых радасей і бед;
Ад таго, як дыміцца абед;
Ад навіны самай апошняй;
Ад таго, што прынесла пошта;
Ад таго, мароз ці адліга;
Ад марскога прыліва і адліва;
Ад таго, вечар або раніца;
Ад сонечнага пратуберанца;
Ад святла, якое шле нам космас,
Шлюць зоры далёкія...
Ад чаго яшчэ — права ці ўскосна —
Залежны наш людскі настрой!

Письменник і ЧАС

У святле вялікіх задач, якія ставіць сёння перад літаратурнай партыяй, надзвычайна ўзрастае адказнасць літаратурнай крытыкі. І гэта зразумела, бо павышэнне якасці літаратуры цесна звязана з павышэннем якасці крытыкі.

Крытычнай зброі — Добраў Добрую Загартоўку

Васіль БАРЫСЕНКА
Наша крытыка і літаратурная навука сталі бліжэйшымі да жыцця, да практычнага руху. Іх слова стала больш важкімі, аўтарытэтнымі і больш уплывовымі.

тараў размовы не было, а няўкладны «фардзон» лічыўся вяршыняй тэхнічнай магутнасці ў сельскай гаспадарцы.

І вось цяпер, праз трыццаць гадоў, я зноў уявіў сабе калгасны двор у вёсцы Яроміна, дзе выйшлі нагляд дзесяткі магутных трактараў самага рознага прызначэння — ад гусенічных да надзвычайных рухавых «беларусаў» і ўвільных «ДТ-14».

Было радыся ў гэтым параўнанні яшчэ раз адчуць, да чаго ж непазнавальна стала наша вясковая яма, якую магутную сілу выбыла сельская гаспадарка нашай краіны.

Сялета бітва за ўраджай асабліва адназначна, бо распушчана наша, па парадзе Мікіты Сяргеевіча Хрушчова, узяла курс на тое, каб стаць буйным вытворцам малака і мяса.

У гэтыя дні мне давялося пабыць на Брэсцкай. І дзе б я ні быў, у кожным з гэтых гарадзкіх, брэсцкіх ці сталінскіх калгасаў і саўгасаў, усюды я сустракаў імзла людзей, якіх на працу можа назваць героямі пасеянага фронту.

Восі удалечыні сача конікі. Калі ён падлівае зусім блізка, мы бачым ужо несамадлага, прыкметна стомленага чалавека ў кіцеці і ботах.

Гэтага папругу цалкам заслугоўвае літаратурная крытыка і нашай рэспублікі. Не хаванься ад праўды, мы мусім шчыра прызнаць, што дзелька не ва ўсім нашай літаратурнай крытыцы адпавядае абавязковым для марксісцка-ленінскай крытыкі і эстэтыкі патрабаванням.

Дыскусія паказала, што звужана эстэтычны, «кабінетны» падыход да з'яў літаратуры яшчэ застаецца характэрным для пэўнай, гадоўнага чынам, маладзёвай часткі сучаснай беларускай крытыкі.

Іншы кабінетны дзеяч, працягваючы такое пра Васіля Паўлавіча, можа скептычна сказаць: да рэмна, маўляў, мітусіцца чалавек, яго справа — даць правільную каманду і няхай людзі яе выконваюць.

У калгасе «Радзіма» тако ж у працягу, ды і ў некаторых іншых, я бачыў такіх кіраўнікоў, якіх павярнуўшы ў слух сваіх указаных і бачыўся адравацца ад краля, паставілі свае гаспадары ў вельмі цяжка становішча.

«Радзіма» (старшыня пасхаў на вучобу) паказвае, як працуюць трактары. Паехал на адно поле — шчыльна, на другое — зноў не відаць машын. Што здарылася? Аказваецца, таварыш два дні не быў у полі, а прасідзеў у калгаснай канцелярыі і проста не ведаў, дзе і што робіцца. А рабілася няладна.

«Радзіма» (старшыня пасхаў на вучобу) паказвае, як працуюць трактары. Паехал на адно поле — шчыльна, на другое — зноў не відаць машын. Што здарылася? Аказваецца, таварыш два дні не быў у полі, а прасідзеў у калгаснай канцелярыі і проста не ведаў, дзе і што робіцца.

«Радзіма» (старшыня пасхаў на вучобу) паказвае, як працуюць трактары. Паехал на адно поле — шчыльна, на другое — зноў не відаць машын. Што здарылася? Аказваецца, таварыш два дні не быў у полі, а прасідзеў у калгаснай канцелярыі і проста не ведаў, дзе і што робіцца.

«Радзіма» (старшыня пасхаў на вучобу) паказвае, як працуюць трактары. Паехал на адно поле — шчыльна, на другое — зноў не відаць машын. Што здарылася? Аказваецца, таварыш два дні не быў у полі, а прасідзеў у калгаснай канцелярыі і проста не ведаў, дзе і што робіцца.

«Радзіма» (старшыня пасхаў на вучобу) паказвае, як працуюць трактары. Паехал на адно поле — шчыльна, на другое — зноў не відаць машын. Што здарылася? Аказваецца, таварыш два дні не быў у полі, а прасідзеў у калгаснай канцелярыі і проста не ведаў, дзе і што робіцца.

«Радзіма» (старшыня пасхаў на вучобу) паказвае, як працуюць трактары. Паехал на адно поле — шчыльна, на другое — зноў не відаць машын. Што здарылася? Аказваецца, таварыш два дні не быў у полі, а прасідзеў у калгаснай канцелярыі і проста не ведаў, дзе і што робіцца.

